

C/2024/5113

26.8.2024

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2024 r. – Coalition Clean Baltic/Rada

(Sprawa T-342/24)

(C/2024/5113)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Coalition Clean Baltic (Uppsala, Szwecja) (przedstawiciel: C. Ziegler, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2024 r. w sprawie wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej na podstawie tytułu IV rozporządzenia z Aarhus w odniesieniu do rozporządzenia Rady (UE) 2023/2638 z dnia 20 listopada 2023 r. ustalającego uprawnienia do połowów na 2024 rok w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2023/194 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach (Dz.U. L 2023/2638);
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie w odniesieniu do zakresu przysługującego skarżącej prawa dostępu do procedury odwoławczej na podstawie rozporządzenia z Aarhus⁽¹⁾, ponieważ Rada uznała, że zarzuty skarżącej dotyczące tego, iż Rada (i) naruszyła zasadę lojalnej współpracy wynikającą z art. 4 ust. 3 TUE (naruszenie traktatów na podstawie art. 263 akapit drugi człon zdania drugi TFUE); (ii) dopuściła się nadużycia władzy przy przyjmowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2023/2638 (nadużycie władzy na podstawie art. 263 akapit drugi człon zdania czwarty TFUE); oraz (iii) nie miała kompetencji (art. 263 akapit drugi człon zdania pierwszy TFUE) do przyjęcia rozporządzenia Rady (UE) 2023/2638, są niedopuszczalne, jako że wykraczają poza zakres art. 10 rozporządzenia z Aarhus.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie w związku z tym, że Rada nie przeprowadziła procedury odwoławczej w odniesieniu do rozporządzenia Rady (UE) 2023/2638, mimo że przyjmując je, naruszyła przepisy dotyczące rybołówstwa i ochrony środowiska ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r.⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r.⁽³⁾, a także spoczywający na niej obowiązek lojalnej współpracy wynikający z art. 4 ust. 3 TUE, w szczególności:
  - część pierwsza: bezpośrednie naruszenie wartości granicznej określonej w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/1139;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Unii (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. 2013, L 354, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. 2016, L 191, s. 1).

- część druga: oczywiste naruszenia prawa i błędy w ocenie oraz przekroczenie przez Radę zakresu uznania poprzez określenie całkowitych dopuszczalnych połowów śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej i centralnej części Morza Bałtyckiego z naruszeniem obowiązku maksymalnego podtrzymywalnego połowu na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139;
  - część trzecia: oczywiste naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie oraz przekroczenie przez Radę zakresu uznania, ponieważ Rada nie określiła całkowitych dopuszczalnych połowów śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej i centralnej części Morza Bałtyckiego zgodnie z podejściem ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem na podstawie art. 16 ust. 4 i art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
  - część czwarta: oczywiste naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie oraz przekroczenie przez Radę zakresu uznania, ponieważ określenie całkowitych dopuszczalnych połowów śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej i centralnej części Morza Bałtyckiego oraz szprota narusza obowiązek wdrożenia podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1139, zasadę lojalnej współpracy wynikającą z art. 4 ust. 3 TUE i jednocześnie zagraża skuteczności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r.⁽⁴⁾, dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r.⁽⁵⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r.⁽⁶⁾ (wszystkie ze zmianami); oraz
  - część piąta: oczywisty błąd w ocenie i przekroczenie przez Radę zakresu uznania, ponieważ Rada nie podjęła wystarczających i odpowiednich środków zaradczych na podstawie art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1139.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie, ponieważ Rada nie przeprowadziła procedury odwoławczej w odniesieniu do rozporządzenia Rady (UE) 2023/2638, mimo że gdy przyjmowała to rozporządzenie, (i) dopuściła się nadużycia władzy (nadużycie władzy na podstawie art. 263 akapit drugi człon zdania czwarty TFUE) w zakresie art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, wykorzystując swe uprawnienia do określenia całkowitych dopuszczalnych połowów w oparciu o cele inne niż cele uznane na podstawie art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013; oraz (ii) pominęła istotne elementy rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i rozporządzenia (UE) 2016/1139, wobec czego przyjęła rozporządzenie Rady (UE) 2023/2638 pomimo braku kompetencji (art. 263 akapit drugi człon zdania pierwszy TFUE).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. 2008, L 164, s. 19).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona) (Dz.U. 2010, L 20, s. 7).